

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конт. почт. шаш. 504-060,
143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місяць 5-00 зол.
Чвертьріччя 15-00
Півріччя 30-00
Річно 60-00
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 долар, фран-
ції, Голландії, Бельгії 20 фр.
фр., Чехословаччині 30 ч. и.
— в усіх прочих краях по
750 зол.

Телеф. Редакції 219-41.
Друківні: 229-26.
В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Сотні — тисяч — курців ствердило, що
ПАПЕРЦІ І ТУТКИ — повноватки

„КАЛИНА“
є добрі, здорові і дешеві.

86-ті роковини життя Т. Г. Масарика.

Сьогодні кінчить духовний провідник чеського народу Тома Г. Масарик — 86 літ. Повзятий вік казав йому передати керму держави в молодші руки, але постать його не перестала панувати над духовним життям сучасної Чехословаччини, а його зусиль він зробив модерну державу, сильну та самостійну.

Чехословаччина стала у важких роках для свого народу, що знову втратив свою державність, одним з найпевніших островів, де знаходились наші численні емігранти. Не можна забути, що саме Т. Г. Масарик своїм впливом та авторитетом причинився до того, що у Празі могли повстати поважні осередки нашої культурної та наукової праці, такі, яких не мали ми в ніякому іншому європейському місті. Прага була єдиним містом, де в університетських катедрах наша мова могла слухати викладів у такому душі, який оживляв наших земляків — незважаючи ніякою цензурою, ніякими обмеженнями.

Т. Г. Масарик більше, ніж інші державні

мужі чужих країн знав історію України та етапи звитяжної боротьби українського народу. Те об'єктивне звання характеру української проблеми, як проблеми багатоміліонного народу, що серед мук змагав до реалізації своїх природних прав, — було головною причиною перемисного прихильного підходу чехо-словацьких властей одважково до української політичної еміграції, як і до процесу українського національного відродження на Закарпатті.

З надзвичайним жалем і прикритістю мусимо ствердити, що ще за життя Т. Г. Масарика починав у Чехословаччині перематати протукраїнська течія, яка доводить до того, що навіть національний термін „український“ не може дістати в ЧОР права громадянства! Неже чеський наріч і його політичні переманні такі коротковорі, що не бачать їх, які грозять їх батьківщині тоді, коли вони відлезаються від священних в'єсод толеранції і свободоловності, що їх проповідував Т. Г. Масарик?!

Мотиви присуду варшавського процесу в руках оборонців.

В п'ятницю 5. ц. м. доручено оборонцям вивчення у недавньому варшавському процесі за вбивство мін. Перацького присуд ур'ва із мо-

тивами. 6. ц. м. книга, що має 328 сторін машинописного письма.

Присуд у бережанському процесі.

Як нашим читачам відомо, перед судом присяжних у Бережанях відбувалася розправа проти 12 селян за приналежність до ОУН. По шістьох днях розправи трибунал відложив 23. лютого ц. р. аж до понеділка 2. березня ц. р. В понеділок розправа почалася в год. 10-й передполуднем. По промові прок. А. Вежбіцького промовляли оборонці: д-р Володимир Бенко і д-р Михайло Західний. Після довгої наради провідник судді присяжних відчитав такий вердикт: Присяжні судді потвердили питання зі статті 97. § 1. к. з. щодо підсудних: Василюшина, Слободи, Николина, Лалака, Чорного, Сидора і Левицького, а питання зі ст. 155. § 2. к. з. щодо підсудних: Євчина, Гамдія, Гарасевича і Зазулі. Заперечили 10 голосами питання зі ст. 97. § 1. к. з. щодо підс. Марії Гембайло. Окремі питання зі ст. 18. к. з. щодо підсудних Николина і Гарасевича присяжні судді теж потвердили.

ПРИСУД.

Предсідник трибуналу оголосив 3. березня ц. р. такий присуд:

1) Миколу Василюшина засудив трибунал на шість років в'язниці; 2) Теодора Слободу — на

пять років; 3) Гриня Николина — на три роки; 4) Дмитра Лалака — на чотири роки; 5) Михайла Чорного — на п'ять років; 6) Івана Сидора — на чотири роки; 7) Михайла Левицького — на шість років тюрми — усіх зі ст. 97. § 1. к. з. і на втрату громадянських прав на 5 років, зменшуючи Василюшину і Левицькому на основі амністії кару на одну третину, себто до 4 років, а іншим на половину, та даруючи кару Євчині й Зазулі і враховуючи всім слідчий арешт від червня м. р.; 8) Михайла Євчина — на два роки; 9) Степана Гамдія — на два роки і три місяці; 10) Осипа Гарасевича — на два роки і три місяці; 11) Федька Зазулю — на два роки, — усіх зі ст. 155. § 2. к. з., зменшуючи Гамдієві та Гарасевичеві на основі амністії кару до половини, та даруючи кару Євчині й Зазулі і враховуючи всім слідчий арешт від червня м. р.; 12) Марію Гембайло — трибунал звільнив від вини і кари.

Усіх засуджених звільнив трибунал від коштів і судових оплат.

Марія Гембайло, Федько Зазуля та Михайло Євчиня вишли з бережанської в'язниці, де сиділи 9 місяців у слідчій арешті.

Американське радіо на послугах комуністів.

ВАШИНГТОН, 6. 3. ПАТ. Одно з найбільших радіофонічних товариств, „Колюмбія Бродкастинг Кампані“, віддало свій апарат до розпорядження комуністичної партії. Користуючись з того, секретар американської комуністичної партії виголосив крізь радіо промову. Він атакував республіканську та демократичну партію й уряди Німеччини, Японії та Італії, далі заявив, що безробіття можна зліквідувати лише приймаючи совітські методи. Ця подія викликала велике обурення; жіночий союз рішив бойкот фірми, що продають вироби „Колюмбія Бродкастинг Кампані“.

АРЕШТУВАЛИ ПРОВІДНИКА АМЕРИКАНСЬКИХ КОМУНІСТІВ.

РІО ДЕ ЖАНЕЙРО, 6. 3. ПАТ. Вчора рано політична поліція арештувала головного провідника американських комуністів Моїса Карлоса Престеса. Комуніст, що його видав, відібрав собі життя у поліційному уряді.

ХИТРО-МУДРО.

Хто хоче допомогти Рідній Школі, нехай вимагає при закупі готівкою „провірних блочків Р. Ш.“

Достатнє життя

Назасну пошану.

Ідеальні відносини

Супільне становище

Торговельні зв'язки

Економічну незалежність

Реальні користи

заповніть собі, складаючи свої особистості в Кооперативному Банку „ДНІСТЕР“.

Львів, вул. Руска ч. 20

ЛІКАР

Антін Жуковський

б. лікар держ. шпиталю св. Лазаря в Кракові

отворив

з днем 1. березня 1936 р.

лікарську канцелярію

в ГОЛОГОРАХ.

Метушня у Женеві наслідком італійських перемог.

Женева, 4. березня 1936.

У попередній кореспонденції мав я нагоду зазначити, що перемоги італійців в Абіссинії не були ще вирішальні, але мали вже поважний вплив на розвиток політичних відносин і в самій Європі. Останні перемоги італійського війська вважали позаква частину європейської преси, та зокрема німецька преса дуже добре поінформована про хід африканської війни, вирішальні для мілітарного становища Абіссинії. А поразки абіссинських збройних сил є очевидно вирішальні для майбутнього політичного становища тієї країни. Однак наслідки африканської війни не обмежуються до Африки та Європи, — вони мають світове значення.

Сучасні збори Ліги Націй присвячені абіссинським справам не позбавлені деякого трагікомічного елементу. Засоби, якими розпоряджає женевська установа, справді надто незначні в порівнянні зі силами заангажованими в африканські конфлікти та з суперечностями між великими державами, що їх викликав та загострив той конфлікт. Ціла Ліга Націй робить враження найбільшого замішання та безпомічності. Єдина зброя, що стояла до розпорядження Ліги Націй, показується тепер так само перестарілою, як і озброєння відважних абіссинських воїнів. Перше 2-годинне засідання „співісного“ „комітету вісімнадцяти“ не дало ніякого конкретного вислідку. Ініціатива міністра Ідена була досить умовна, він пропонує припинити довіз засобів зброї, якщо на це згодяться держави, виробники тих засобів. Щоб виграти час, п. Іден ден запропонував передати справу на обговорення „комітету тринадцяти“, а в дійсності справа перейшла на посаду засідання розмови представників великих держав. В колах журналістів, від яких важко щось заховати в тайні, твердять, що ці таємні наради присвячено у значно більший мірі повсякденним справам світової політики, ніж справі абіссинії.

Не можна не признати, що московський дипломатичний і фінансовий апарат, якщо річ іде про Париж, працює дуже добре. Колиб міністри Ліваль і Гор були ще на своїх місцях, не булоб поважної частини труднощів у пологідженні англо-італійського конфлікту, які тепер виглядають дуже великими. Всі перешкоди, які стоять на дорозі до поправи англо-італійських відносин, від частинних санкцій до протитаілійського порозуміння середземних держав включно, ще існують, не маючи зрештою ніякого реального впливу на розвиток італійських операцій в Абіссинії. До тогож боротьба „комунізму проти фашизму“, яку Москва долучила до всіх протитаілійських заходів, зробила їх дуже непопулярними не лише в поважній частині європейських держав, але й серед національних кол саміх Франції та Англії.

Дипломатичні успіхи пана Літвінова у Льоні та доброзичливий підхід офіційних ангайських кол до франко-московського пакту коштуватимуть Великобританії можливо після останніх італійських перемог в Абіссинії значно більше, ніж це в Лондоні могли припускати. Англо-египетські переговори в Каїро заповідаються для ангайців дуже прикро. Жадання египетських націоналістів сильної партії Вафд, заступленої на нарадах Нагас Пашою, без порівняння більш від того, що ангайський уряд готовий дати Египтові. Погодити національну суверенність Египту з присутністю ангайських залог в країні є річю зовсім нелегкою, можливою лише при наявності союзницької опільності воєнних заходів обох контрагентів. Перетворити Египет в ангайську домінію не є так легко, як це можна було зробити в Канадою, Австралією чи Південною Африкою, країнами з великою перевагою національно-ангайського населення. Арабське населення Египту є частиною великої національної арабської і релігійної магометанської спільноти. Збройний конфлікт між Англією та Египтом мав би найфатальніші наслідки для цілої Бритійської Імперії, а першу чергу для магометанських частин Індії.

Сучасні перемоги італійців в Абіссинії можуть звичайно викликати в Египті острах перед італійською експансією, що витворює загрозу для

озера Тана та Блакитного Нілю, але египетські націоналісти можуть з другого боку й шакувати своїх ангайських співрозмовців у Каїро можливістю порозуміння з Італією проти Англії. Не можна також забувати того, що незалежній магометанській державі Туреччина, Персія та Афганістан провадять дуже зручну політику, лавіруючи між Англією та Москвою і можуть дати деякий приклад і для Египту. Дотеперішні англо-египетські відносини дозволяють, розуміється, гадати, що сучасні переговори в Каїро дадуть позитивні результати, але не є цілком виключена есенціальність таких подій в Египті, які радше влекать порозуміння між Лондоном та Римом, ніж між Лондоном та Каїро.

З московського боку робиться у всякому разі все можливе, щоб не допустити до ангайсько-італійського чи німецько-французького зближення. Італійські часописи „Попольо ді Рома“ та „Стампа“ повідомляють з Парижа, що московські агенти видають величезні суми на підкуп французької преси, щоб затерти згадки згаданого Гітлера, зробленої представником „Парі Міді“. Читаємо також звістку одного париського тижневика, що радикальна партія має діставати з Москви по мільйоні франків випроводж найбільших десяти місяців. Отже поважна частина майбутньої французької позички для Москви — лишиється у самій Франції, як засіб деморалізації французів.

Щодо сучасної сесії Ліги Націй, то „Попольо ді Італія“ пише: „Санкціонізм підкопав європейську солідарність, загострення санкцій зруйнує її. Женева стоїть на роздоріжжі. В Італії чекають, що Ліга Націй буде свідомо своєї відповідальності“. Те, що італійці говорять до Ліги Націй, сприяє певне під адресою Англії та Франції. Порозуміння між Англією та Італією цілком добре можливе, але кошти його наслідком обчислюється війни, сильно зросли. І можна думати, що найбільше Москва, яка дбала найбільше про санкції, боїться, що прийдеться саме їй ті кошти платити. Чи частина коштів ведення абіссинійської війни впаде і на Францію, це буде залежати очевидно від того, як Франція буде розуміти франко-московський пакт, що його можна розуміти дуже різно.

М. Данько.

НАШЕ СЕЛО ЗБЛИЗЬКА.

II. За піднесення його життєвої стопи.

В попередній статті на цю тему („Діло“ з 1. п. м.) накреслював я коротко вигляд нашого села в сірі будні. Сьогодні хочу подумати над причинами, що на мою думку довели до такого невизначеного стану нашого села.

Гадаю, що найважливішою причиною цієї бідноти, яка панує по наших селах, є своєрідне лінінство та еаскорозлий консерватизм нашого селянина. Те старе „хай буде, як було“. Хоч не можна говорити, щоб наш селянин не працював. Він працює може й не багато, бо нераз аж під йому очі заливає, але та праця не є планова, доцільна. Працює, щоб „у хаті не сидіти“, або тому, що так „батьки робили“. Ощо байдужість, брак застанови над доцільністю і поплатністю своєї праці, брак ініціативи, я називаю нашим своєрідним лінінством, якого за всяку ціну треба позбутися. Наш селянин привик уже до того й так з тим ізжився, що вважає це за коначне зло. На його думку так мусять бути і він затратив почуття чогось кращого, гарнішого і тому навіть не думає протиставитись цій біді, яка налягла на його хату.

І цьому треба зградити. Провідники нашого села, тобто проводу культурно-освітніх товариств, кооператив, свещеники та свідоміші громадяни, повинні це мати перед очима і при кожній нагоді впливати на своїх співгромадян, щоб і наш український селянин цілою своєю масою зажив повним культурним життям сучасної людини.

Того, що дома наших селян невлаштовані як слід, не можна виправдати ні браком грошей, ні ніяким іншим викрутом. Можна це пояснити лише недбальством. Бо коли когось стати на вибудування хати, то ще й може стати і на встановлення якоїсьбудь підлоги, великих вікон та приличної печі, а хата прибере зовсім інший вид. По селах прийняв звичай, що будуючи хату, будують великі, нікому несприятелі сніни, де дуже часто тримають дріб. Це треба занехати, а сніни перемінити на кухню, де варитимуть страви. Тоді і в хаті буде привітніше, не буде пари та інших кухонних „запахів“, буде охайніше, бо відома річ, що в хаті, де сплять, варять і відпочивають, годі вдержати сякий-такий лад. А вже зовсім треба вибити з голови те, щоб ви-

мою приводити до хати новонароджені телятка, бо на те є стайня, яку треба теж упорядкувати так, щоб у часі морозів не треба було заміняти хати на стайню. Перед хатою обов'язково треба розвести квітник та бодий малий садок, а господарські будинки треба ставити по змозі за хатою, що теж у значній мірі сприятиметься до піднесення здоров'я села.

Є загально відома теза, що культуру народу мірять ажиттєм мила й паперу. В нас, на жаль, мила й паперу вживають дуже мало — в порівнянні з чужими європейськими народами, бо мила вживають здебільша тільки до прання і то дуже мало, а паперу ще менше. Мило читають часописів, ще менше книжок, мовляв, „газета ні книжка мені їсти не дасть“, або оправдуються браком грошей тоді, коли на тютюн, на гучні весільні чи хрестинні з горівкою гроші все найдуться... Знаю випадки, де цілу весну нема хліба в хаті, але „махорна“ мусять бути. Нема 5—10 зол. річно на газету, але в той час усе найдуться 50—100 зол. річно на тютюн. Це все треба селянинові постійно антикати, головню перевикувати в тому напрямі молоді. Я вірю, що можна буде дійти до позитивних вислідів.

За всяку ціну треба викоринити звичай спати в одязі, в якому працюють цілий день, бо через те є в хаті повно блох та інших наскомих, що „магасинуються“ в „діжку“, де замість порядного сніннє є звичайно трохи стертої соломи та трохи старих шмат. Застерігаюся, що не у загальною того, бо маємо вже села, де все те є рідкістю, але в більшій частині наше село ще зберігає ці „патріархальні порядки“ і далі покупе, через своє недбальство, в бруді та в нехлюйотві.

Подібна справа і з поживою. Є біда на селі, часами дуже велика, це правда; перш за все брак грошей, але їсти є що, тільки... не зміють варити. Мають муку, бульбу, різні крупи, молокоч, яича і т. п. Але щож, господиня не вміє навіть доброго борщу зварити, бо батьки, замість чогось доцю навчити, дивляться тільки, щоб якнайскорше видати її заміж. А потім наслідок: у хаті бруд, нехлюйство, а часто-густо „чошна біда“ і сважки. На те треба коначе звер-

Висока школа позачочних студій. Український Технічно-Господарський Інститут

продовжувати навчання
I. Високошкільний Економічно-Кооперативний відділ, по закінченню якого видають диплом з титулом економіста.
II. Курси українознавства — в широкому програмі.
III. Фахові курси — бухгалтерії, чужих мов (ангайської, німецької і французької), садівництва, перероблення садівництва, городництва, оброблення шпирів, кіноапарату, радіотехніки, фотографії. По закінченню курсів видаються свідоцтва. — Передаються на варту й інших курсів.
Навчання кореспондентською методою.
Проспекти і програми — безплатно. На варту відповідей прикладати міжнародну поштову марку.
ПОШТОВА АДРЕСА:
Ukrainian Technical-Household Institute, Pedagogical, Czechoslovak Republic — або Т. 30 „Славський Господар“, Львів, Галицька ч. 10/11 п. 1932

нути більше уваги. Спеціальні курси ажиттєвості і домашнього господарства позаяк — це найважливіша й найперша праця, якою повинні зайнятися наші культурно-освітні товариства. Селові треба дати фахові знання, треба показати, як воно має в хаті господарити й жити. Треба теж коначе звернути увагу, щоб боді члени наших культурно-освітніх товариств, на свідоміша частина народу, жили по людськи та виховали здорове молоде покоління, яке є основою нації.

Впродві не легке це завдання і багато перешкод матимуть ті, що займуться перевикуваннм нашого села. Не всюди знайдуть вони розуміння, але вірю, що молоді підлегли справі зустріч, тільки треба їй показати напрям і рішучість між технічно-культурним і здоровим життям і тим, з яким вони звикли жити.

Українське село, що має загально приняти (в літературі) назву культурного села, мусять дійсно в найкоротшому часі стати, щоб можна було повторити за Шевченком, що українське „село немече писання“.

Андрій Качор.

ЖИДИ І МИ.

З приводу внеску про заборону ритуального убою.

ВОНИ.

Піосолка Я. Присторова зголосила про заборону ритуального убою звірат. Соймен адміністраційна комісія, що має розглядати цей проект, запросила на засідання як знавця іс Тжецяка. Це викликало бурю протестів серед жидівства. Жидівство устами своїх покликаних чинників заявляє: „Стверджуємо з усією рішучістю, що одиноким жидівським духовенством не можна до вирішування справ нашого віросповідання, а допущення інгеренції духовної особи іншого віросповідання будемо вважати за тяжку зневагу нашої релігії“. Свій протест жиди аложили у прем'єра уряду, у міністра освіти, міністра внутрішніх справ, маршала союзу і предсідника соймової адміністраційної комісії.

МИ

І мимохідь пригадались мені болоча дївність з життя Православної Церкви — підготав праці до Собору веде не Передсоборне Зібрання з представників усіх елементів Парії Церкви, що його створив спеціальний департамент держави, лише — комісія церковних та урядових достойників, дарма, що і останній — іншого віросповідання і національності. Що б'ється, ці чужі нам релігійно-національні чинники рішають не тільки в справах правного і матеріального положення Церкви в державі, але й рішуче у всіх питаннях духовного життя, у тому і чисто канонічних. Навіть тими останніми найбільше і переважно домі займаються. І це все вважеться зовсім нормальною річчю. Вільно ще було так твердити скажім, польським громадянським та урядовим чинникам. Але ніхто ніколи не зможе зрозуміти, як сміло піти на це епоху Православної Церкви та ще й „суа спотер“.

Порівняйте ті дві річі і правдоподібно зрозумієте, чому це в Св. Письмі жиди — вибрані народ, або — кажучи по світськи — народ обдарований спеціальним релігійним генієм... Х.

УКРАЇНЦІ!
КУПУЙТЕ ТОВАР ТІЛЬКИ У ФІРМІ,
ЩО ОГОЛОШУЮТЬСЯ В УКРАЇНСЬКІЙ
ПРЕСІ.

Військо проти кабінету Гіроти.

ТОКІО, 6. 3. ПАТ. Несподіване іменування мн. Проти прем'єром прийняти у країну з почуттям полеміки. Сподіється, що він виведе Японію з теперішньої ізоляції. У кабінеті Гіроти згодом прийнятої печатки мав би стати дотеперішній міністер імперського двору Юсе; на його місце приїде амбасадор з Лондону Матсудайма; теку закордонних справ обійме амбасадор з Риму Шігеру Номіза, фінансів — президент поточного банку Ейчі Баба, війни — ген. гр. Терачі, моринрки — адм. Нагато, внутрішніх справ — Такучі Кавасакі, справедливості — Наоші Осура.

ТОКІО, 6. 3. ПАТ. Як стверджує Авак, зустрів Гіроту над організацією нового кабінету стану на мертвій точці, тому що військова влада відмовилася йому своєї співпраці. Доміє понаїве, що головною труднощію для Гіроти було створення ген. Терачі, який не хотів увійти до кабінету, тому що армія протидіяла складові кабінету, де за багато партійних політиків та людей з надто поміркованими поглядами.

БЕРЛІН, 6. 3. ПАТ. Немецьке інформаційне бюро подає з Токіо, що ген. Терачі годився увійти до уряду лише під такими умовами: 1) збільшення оборонних сил, 2) рішуча закордонна політика, 3) поправа життєвих умовів а-ролік мас.

НЕЛЕГКЕ ЗАВДАННЯ.

ТОКІО, 6. 3. ПАТ. Доміє висловлює надію, що, не зважаючи на всі труднощі, Гіроту створить новий уряд завтра, а може ще й нині по-

Тільки освітою, культурою і вихованням збудемо кращу долю. Не жалуймо датків на скріплення освітніх змагань.

полудні. Переговори укладаються лише розбіжності у поглядах щодо скількості представників поодиноких партій. Першою партію Матсудайма (ліберальна) мала дістати 3 теки. Сюкай (консервативна) — 2, Шона (націоналістично-військова) — 1.

ПРОГРАМА ГІРОТИ.

ТОКІО, 6. 3. ПАТ. Гіроту заявив представникам преси, що у закордонній політиці змикає до миру та співпраці, а у внутрішній — до подолання шляхом господарсько-суспільних реформ, а не радикальних потягнень. Дисципліну в армії притримує суворими рішеннями.

ВІДПОВІДАЛЬНІ ЗА РЕВОЛґУ

ТОКІО, 6. 3. ПАТ. Міністер привів двісію генералів Гаяші та Мазакі, яких уважають морально відповідальними за події з 26. лютого. На цьому самому таї перенесені у стан спочинку генерали Таракі, Мінамі та Абе.

ЯПОНСЬКІ ЗАПЕВНЕННЯ ДЛЯ СССР.

МОСКВА, 6. 3. ПАТ. Як повідомляє Тасс, японський амбасадор Ота відвідав Літвінова та запевнив його, що недавня революція не матиме ніякого впливу на зовнішню політику Японії, тимсамим на її відношення до СССР. Ота заявив Літвінову, що його уряд змагає до консолідації японсько-советських взаємин, тому бажав би найшкорошче поладнати всі спірні справи. Літвінов висловив задоволення та підтвердив вогу ліквідації конфліктів на манджурському кордоні для загального замирення.

НОВЕ САМОГУБСТВО.

ТОКІО, 6. 3. ПАТ. Один з учасників революції сотник Коно, що був ранений під час нападу на резиденцію гр. Макіна, відірвав собі життя.

З організаційного руху.

Велика політична нарада в Любачеві.

Понад 600 осіб, представників усіх сіл любачівського повіту, відбуло в понеділок 2. н. м. в домі Філіп Т-ла „Просвіта“ в Любачеві велику політичну нараду. Енергійно і з великою радістю передсідник інж. Василь Михальчинський; заступником передсідника вибрано Григорія Лебедовича, ем. дир. школи в Горайні, секретарю вав М. Савчин.

Реферат ангодості посол д-р Роман Перфецький, що докладно обговорив сучасне політичне положення українського народу та працю й осяги Української Парламентарної Репрезентації на терені союму і в країну.

Реферат прийняли присутні рясним оплеском. Після реферату виникла довга і річеза дискусія, в часі якої присутні зверталися нерідко до референта з різними запитаннями на всілякі актуальні теми, на що посол д-р Перфецький давав інтерпретуючі відповіді і виснаження. Обговорювано між іншим теж діяльність потребу допомоги селам Любачівщини, яким з причини страшного голоду, що в мин році такі цілковито зникло їхній збір, а навіть поблизо й розоривалася, на випадок недержання безпозволеної помічі грозить великий голод і злучені з ним наслідки. Ця справа є для Любачівщини під що пору найбільш актуальна і посол д-р Перфецький зобов'язався поробити всі заходи, щоб zagrożенням селам прийти з допомогою. В дискусії забирали між ін. голос: о. Пізюра Андрій з Башні Долішньої, о. Михайло Грняк з Любачева, п. Григорій Лебедович, Петро Сташко, господар у Гірчу, Микола Назаревич, господар в Олешнях Старих, Микола Санюк, купець із Чесанова, Володимир Привидик із Любачева.

Після замкнення дискусії присутні одностайно ухвалили резолюцію, якою японці одобрюють дотеперішню діяльність Української Парламентарної Репрезентації взагалі та посла д-ра Романа Перфецького зокрема.

Опісля присутні вибрали головою Прохорова Нар. Комітету м-ра Теодора Кульчицького, адвоката в Любачеві і 14 членів тогож Комітету, а саме: о. Пізюра Андрій, пароха в Башні Долішній, о. Колтонюка, пароха в Жуківі, інж. Василя Михальчинського з Любачева, д-ра Демчука Юрія, адвоката в Любачеві, д-ра Григорія

Червона ставіскіяда на Україні.

(РО) Орган всесоюзної центральної ради професійних спілок містить телефонограму з Києва про звикнення незвичайного плану ради професійних спілок України. Підчас нарад секретар ЦК-ту КП(б)У. Попов гостро заставував надзвичайні провідників українських профспілок, що були причиною скасування рад. Виявилось, що за останні 4 роки провідники

профспілок не робили білансів, розкидали та дефрандували чималі суми, призначені на поміч робітникам, продавали карти на подорож та на побут у жинцях, удержували „класових ворогів“: б. генералів та капіталістів. Більшість організаторів профспілок за рішенням і небаром стане перед судом; з давньої союзнаї ради лишилося на своїх становищах лише... 2 особи.

А. ЧЕХОВ.

ЛЮДИНА В ФУТЕРАЛІ.

(Докінчення.)

Другого дня він увесь час верхово потирав руки, доставав судороги, видно було по ньому, що в ним недобре. Навіть науку покинув, уперше в його житті таке сталося. І не обідав. А під вечір відлягувся теплоше, хоч надворі було зовсім літо, і поплівся до Коваленків. Варка не було дома, застав тільки брата.

— Сидайте, прошу — сказав Коваленко холодно і похмурив брови. Він був заспаний, бо відпочивав після обіду і дуже був кепсько настроєний.

Білик посидів мовчки з десять хвилин і почав:

— Я прийшов до вас, щоби облекшити душу, бо мені дуже, дуже важко на душі. Якимсь пашквілант дозволив собі намалювати в смішний спосіб мене і ще одну особу, нам обом близьку. Вважаю своїм обов'язком висвітити вас, що я тут віражним. Я не дав ніякої причини до такого глуму, завдання, я воє поведінся як зовсім порядна людина.

Коваленко сидів мовчавши і мовчав. Білик почався дещо і дрібні говорив тихим, сумним голосом: Ім'я щось маю вам сказати. Я давно служу, виж починаєте тільки службу... Отож мій обов'язок, як старшого товариша, остеретти вас. Ви їдете на ровері, а ця забавка, даруйте, цілком така негодяща для вихованця молоді.

— Чому ж? — спитав Коваленко басом.

— Хібаж тут ще треба щось додавати, Миле Савчу, хібаж воно неясне? Як учитель їздити на ровері, то що тоді учням зипається робити? Хіба на головах ходити? Якщо воно не дозволене розпорядком, то значить і не можна! Я втора остовпів, як побачив вашу сестру... Мені в очі потемніло: — жінка чи дівчина на ровері? — ти це щось неможливо, страшно!

— То чому ви плачете білясте собі?

— Бажав тільки знати — остеретти вас.

4)

Михайло Савчу. Вияв людина молода, перед вами будучність, тому треба вести себе дуже, дуже обережно; тимчасом ви чомусь то так дивно поводитеся — ще я як дивно! Ходите у вишній сорочці, все має на вулиці видно з якимись клижками — і ось ще я ровер до того всього... Аж про те, що ви й ваша сестричка їдете на ровері, дивається директор, потім воно дійде й до куратора. І навіщо того?

— Що я і моя сестра їздимо на ровері, нехай ніякого голови не болить — сказав Коваленко і почервонів. — А хто стане міштитися в мої домашні і семейні справи, того я до чорта собачого пішлю!

Білик побіг і встав.

— Якщо ви говорите зі мною таким тоном, то я не маю що більше балакати. І прошу вас піти при мені не висказуватися так про начальство. Ви повинні а пошаною ставитися до влади.

— А хібаж я щось злого говорив про владу? — запитував Коваленко обурений. — Прощу вас, каже, лишити мене в спокої. Я чоловік чесний і а таким чином як ви, не маю приємності говорити. Я не люблю свистухів.

Білик нервово замештався і почав хутко одитатися з кіпазом перелезти на ліпці. Перший раз у житті він почув такі грубі слова до себе.

— Маєте право говорити, що вам подобається — сказав, виходячи з передпокою на сходи. — Я тільки одне вам скажу: може бути, що нас хто-небудь підслухав, а щоби не перекутили нашої розмови і щоби що з того не вишло, я повинен довести наповні директору про зміст нашої розмови... в головних рисах. Я маю обов'язок це зробити.

— Довести? Гонимі а довести!

Коваленко схопив його заду за комір і шпурнув, а Білик покотився по сходах, тархкаючи своїми калашами. Сходи були високі і стрімкі, але він докотився додому щасливо. Встав і доторкнувся носа: чи цілі окуляри. Але саме тоді, як він котився сходами, ввійшла Варка, а з нею дві дачи. Вони стояли на доліні і обсервували — для Білика це було найстрашніше.

за все. Вже краще було азамати собі каря, обі нові, як стіти посміхивцем — адже тепер довідається про це ціле місто, дійде до директора, інспектора — ох, коби хоч що з того не вишло! — нарисують нову карикатуру і сміються ціла історія тим, що прикажуть піти на смертну.

Коли він піднявся, Варка шпала його, а маючи перед собою його смішне обличчя, поміняє пальці і калаші не в ладі, не розуміючи в чім діло, думаючи, що він сам аномальна вває, не могла стриматися і засміялася на весь дім своїм „Ха-ха-ха“

І ось тим покотистим, переливним „ха-ха-ха“ завершилося усе: і сватання і змова істинна Біликова.

Він вже не чув, що говорила Варка, він вже й не побачив нічого. Як вернувся до себе в хату, насамперед забрав зі стола портрет, а потім лат і... вже більше не вставав.

Третього дня прийшов до мене Талас і спитав, чи не треба післати за доктором, бо з шаном щось недобре.

Я пішов до Білика; він лежав під завісою, нахрипів водворю і мовчав. Запитав його що, а він лише „так“ або „ні“ — більше ні звуку.

За місяць Білик помер. Ховали ми його всі: себто обі гімназії і семінарії. Тепер, як він уже був у домовині, лице його було добре, приємне, навіть веселе так, немов він був дуже задоволений, що його поклали до футералу, з якого вже ніколи не вийде. Так, він досягнув свого ідеалу! І ніби на його честь підчас похорону була веселоща, дощ, і вої ми були в калашах і а парасолами.

Скажу вам отворто: хоронити таких людей, як Білик — це велика приємність. Як ми верталися з кладовища, у нас були потаємні, повні фізіономії; ніхто не хотів показувати наворх того почуття задоволення — почуття зовсім схожого на те, яке ми мали давно-давно, ще в дитячих роках, коли старші анднали з дому, а ми впадали по саді годину — другу, захлистується новим довіданням. Ех, воля, воля! Один ватив, одні слаба задні тілі волі до душі крала, несправдан?

Отож вернувшись ми з кладовища в добрім настрою.

Шиманського, лікаря в Чесанові, д-ра Пантелеймона Бабика, адвоката в Чесанові, Миколу Сапожнього в Чесанові, Григорія Лебедовича в Горайці, Миколу Назаревича в Олешинах Старих, Дмитра Галдкого в Короні Лісовій, Івана Ванкевича, Степана Процика з Любачева, д-ра Ро-

мана Крутику, лікаря в Олешинах-місті та Андрія Ступака, кооператора в Сухій Волі.

По виборі Повітового Народного Комітету присутні відспівали національний гімн і звичайні свого безпартійну нараду.

3 польської преси.

Приятелі русинів, але вороги українців...

Колись наші нащадки, які студіюватимуть з ретинків старих часописів історію польсько-українських взаємин, у неодному огляді польської преси в річницю „Діла“ ще за рік 1936, найдуть джерело дотепів для гумористичних фейлетонів. Наприклад фраза, яка пишеться у наголовку цієї замітки про останню вступну статтю офіційального, репрезентативного й центрального у Польщі щоденника одного з найбільших польських політичних таборів, та фраза звучать за якийсь час як найкумедніший дивогляд. І сьогодні вона так звучить, — але тільки для нас: бо редактор „Варшавського Дзєніка Народового“, люди мабуть з високою освітою та політичним стажем, не закінчившись одним віддіхом говорять ще нині у 1936 році, такі нісенітничі, яких будуть соромитись вже їхні діти... якщо не схотять їти садами батьків своїх і поклонятися амальгабнимові, що його промотором є неадекват.

Згаданий „Варш. (Львовський) Дзєнік Народовий“ в 6-го ц. м. обурюється на „Діло“, як на той український часопис, що приєднався до осуду ендеї, виголошеного прилюдно, з соймової трибуни, міністром Рачкевичем. Автор передової статті „Нові лінари“ дається, що ми виступаємо проти „народового обуза“ з цілою низкою закидів, коли тимчасом той „обуз“ „не має впливу на правління й адміністраційну політику держави“. Те речення автор повторює двічі: ендеїя ніби „не має ніякого впливу на поведінку й політику властей“, — при чому автор такого твердження покликається саме на промову мін. Рачкевича.

Надмір скромності! Ми далеко не в такої маленької думки про „обуз народова“ і саме тому присвятили йому ту статтю, що так його заганяла. Бо хоч офіційно і формально ендеїя, як політична партія, знаходиться в опозиції до уряду і не втримує, очевидно, ніяких зв'язків з адміністраційним апаратом, то проте фактично має

Не минуло тиждець, а життя потекло по давньому — оте тверде, сутяжне, вераз безглузде життя зі своїми заборонами й дозволами. Краще не стало. Хоч одного Бідиша поховали, але скільки ще таких людей у футералі осталося, скільки їх ще буде!...

— Так-то воно і є — сказав Іван Іванович і закурило папіроску. — Оскільки їх ще буде — повторив Буркін.

Була вже північ. Усе спало тихим, глибоким сном: ні порухів ніяких, ні голосу, просто не хочеш вірити, що в природі може бути так тихо.

Так-то воно і є — сказав ще раз Іван Іванович і додав: — А чия те, що ми живемо в місті в задущинній тісноті, пошумі папір, граємо в карти — чи це не футерал? А те, що ми живемо серед веробів, сучі, дурних і пустих жінок, говоримо й вислухуємо всілякі дурниці — хіба це не футерал? — Як хочете, розкажу вам одну дуже цікаву історію...

— Ні, пора вже спати — сказав Буркін.

Полягали на сіні. Лежачи задрімали трохи, як тут почувся легосенькі кроки. Хтось ходив по під стодолю: під трохи, стане і за хвилину знов туп... туп...

— То так Мавра ходить — каже Буркін.

Кроки замовкли.

— Бачити і слухати, як брешуть — заговорив Іван Іванович, повертаючись на другий бік — і як тебе ще дурнем називають за те, що терпиш отту несправду; переносити образу, пониження, не можеш голосно заявити, що ти по стороні чесних, вільних людей, навпаки ще самому брехати, зоміжтисися — і все те задля куска хліба, для теплого кутка, для якоїсьбудь посади — ні, життя таке неможливе...

— Ну, ви вже зовсім іншої починаєте, Іване Івановичу — сказав учитель. Спім уже!

І за десять мінут Буркін уже спав, а Іван Іванович кидався з боку на бік, відхав, а потім встав, знов виніс папір і, сівши під дверми, закурило папіроску.

Переклав з рос. Іван Палажків.

саме в ділянці національної політики (бо про неї їде мова) величезний вплив. Цей вплив істаував та далі істаує, навіть всупереч волі керівників центральної влади, бо адміністраційний апарат є повний одиниць, які пересікли ендеїським світоглядом та гадять на ендеїські справи крізь ендеїські окуляри. Тому вплив істаує далі ще й тому, бо безліч ендеїв, перемалювавшись на санацийний копір хліба ради засушеного — залишилось у душі старими ендеїями та навмисне це при всякій нагоді, якщо тільки зустрівється — з українськими справами. Бо навіть „офіційні“ нинішні ендеїко-санатори з цілої групи „Дзєніка Польського“ є у національній справі — частокровними ендеїями, по ендеїськи думають і пишуть ці редактори й співробітники „санацийного“ краківського „Кур'єра“ у кожній замітці на українські теми й та ендеїська амора наділі є тинуватю, що українська дійсність виглядає так, як виглядає. Хай нам теж панове ендеї не пригадують свого формального становища супроти „нацифікації“: ми тямимо афіші порозившувані по вулицях Львова і постромі доточки з 1930. р. — а вої з „Кресової Друкарні“, з відомими нам авторами й кольпортерами. Вся та акція була ведена перед „нацифікацією“ пильно, свідомо, вперто й послідовно, вигворюючи такий настрій, серед якого сама „нацифікація“ була вже тільки формальним завершенням. І тому не вдається облудним заявам відсекатись від відповідальності.

Але про становище польської ендеїї наймаркантише свідчить й ота „декларативна“ остання стаття в авторитетному ендеїському часописі. „Обуз Народова“ з цілою прихильністю відноситься до спокійної і льовальної рускої людности, що живе, подібно як людність польська, на східних просторах нашої держави від сьвіж, на землях своїх батьків... Підходячи у традиційний для польської державної думки спосіб до льовальної рускої людности, Обуз Народова рішуче поборює сепаратистичний український рух та змагає не допустити до того, щоб створена ним українська проблема мала вийти коштом польських національних інтересів державу розважку...

Як довго ці публіцисти польської націоналістичної преси не впорядкують собі речей, з якими їм важко видно все ще діяти до ладу, як довго „руска людность“ та „український рух“ будуть для них справу, швачені з ін. наукових підручників, і як довго „квєстія українська“ буде для них усе ще „створена“, та ще й при допомозі німців і австрійців (бо про це у тій статті теж говориться), так довго шануючи себе український журналіст з ним полемізувати не буде.

Напад на проф. Дмитра Дорошенка.

У тому самому числі „Варшавського (Львовського) Дзєніка Народового“ якийсь п. Обсерватор поміщує цілу статтю проти проф. Дмитра Дорошенка, у зв'язку з покликанням його на місце проф. Бідиша до Варшави. Весь той винад оцертий на доволі повириваних цитатах зі „Споминів“ Дмитра Дорошенка про його діяльність у характері міністра Української Держави за часів гетьмана Скоропадського, та взагалі за часів української революції 1917—20. Як страшний злочин автор витягає заходи Дм. Дорошенка у

справі Холмщини: автор стоїть, видно, на становищі, що патріот, який бере активну участь у боротьбі за етнічний характер сільної території та який протиставляється сусідській культурі та літній євспанії, гримить настільки, що тріщить літ потім не може виконувати наукових функцій. Цей погляд доповнює зловба уаза на Дмитра Дорошенка був головою Українського Наукового Інституту у Берліні: це теж дискваліфікує його в очах тих політиків, що „люблять рускі людей“, але ненавидять „українського руху“.

Кл. Грабик у ролі ментора.

„Дзєнік Польскі“ з 6. ц. м. поміщує авторську статтю п. К. Грабика п. п. „Вигляд зросте слово“. Вся вона має слугувати доказом для І. Кедрина, щоб він зрозумів своє відношення до проблеми державності. Хоча той менторський зрозумілий тон у людини, яка і терзає своїм диванням із греко-католицької родини і своє ендеїське амплуа повинна бути скромнішою у своїх висловах під адресою українців, страшенно несимпатичний, проте кілька слів тієї статті присвячено завтра.

Про нормалізацію відносин у Галичині.

На цю тему у консервативному „Часі“ з 4. березня поміщена стаття М. Гриф-Чайковського, того самого автора, що виступив і на сторінках „Видом. Літературних“. Автор зазначає, що важливим пунктом у політиці суспільства українців повинна бути теза, що істаує український народ, уповні національно свідомий та з власною культурою. Тільки признаючи істаування української нації можна пригадуватися над собою, ми можливого співжиття двох народів на одній території. Автор признає, що у тій справі Українська Парламентарна Репрезентація зробила дуже багато, і їй треба допомогти. Те, чого УНР домогеться від уряду, не є на річ не до виконання. Адже в інтересі держави є, щоб боля частина безробітної інтелігенції знайшла працю в державних установах. Чи не краще теж створити український університет, змислив того, щоб українська молодь вчилася у чужині держав і як там привозила душу ватрову. Цю невтішність! Найболішша справа це питання земельної реформи. Якщо землі поміщиків перетворити в руки українців, поляки будуть вичити про зменшення польського стану посідання. А заборонити українцям купувати землю в для них „протипроковація“. У такій ситуації краще урядові не мішатись до земельної справи та покласти в приватній ініціативі. Тим більше, що вважалося лише 30—40 відсотків поміщицьких земель зможе перетворити в руки. Оуминне також, та могла би вдатись польська колонізація на ці землі. Адже „фактом є, що всі колонізації від Казимира Великого дали розмірно малі пасілки“. З інших справ автор признає правду змислам українців до Польського Радя, змагаючи з совітською практикою.

У кінцевім уступі статті автор визнає за історичний засуд асиміляційної політики. Польки втратили на річ Прус тільки невеличкий кусок своїх земель ще зперед 1770 року. Горішній Шлезьє досі лишився польським, хоч його націоналізували ще з XIII. віку. Овстєка переселення поляків Австрією до 1849. р. викликала загальну неадекватність до держави в цілому польськом громадянстві, зате політика уступок открито виплатилася Австрії, бо підлом Галичини був і розвалом Австрії, а 80 відсотків поляків до самого 1914. року почувало себе вірними і льовальними громадянами держави. „Чи сучасні політичні відносини не вимагають польсько-української угоди? Треба лише хотіти та мати трохи поміркованості“.

„Італійці ніколи не дійдуть до Адіс-Абеби“.

АБІСІНСЬКІ НАДІЇ НА НАФТОВІ САНКЦІЇ.

ЛОНДОН, 6. 3. ПАТ. Абісінський посол у Парижі Маріам заявив в інтерв'ю представникові Райтера м. ін. таке: Негус не погодиться віддати Італії ніяких територій. Переможна італійська офензива не змінює ситуації: абісінці зовсім не є переможені, італійці ніколи не дійдуть до Адіс-Абеби; Абісінія має ще чимало гірських твердинь, все населення готове боронитися перед наїзником. Як переговори не пошастять, опremo наші надії на нафтових санкціях. Не сподіюся, щоб Мусоліні даліше побуджував італійський патріотизм, щоб змагатися з цілою

Європою, коли знає, що нації, заступлені у Женеві, справді готові вести і даліше політику згідно з засадами пакту Ліг Наций.

АБІСІНСЬКА ВІДПОВІДЬ КОМПІТЕТОВІ 13-ОП.

ПАРИЖ, 6. 3. ПАТ. подає за Авагом повний текст абісінської відповіді на мировий звіт, вислааний вчора:

„Ми позайомисилися зі змістом делеті комітету 13-око до нашого міністерства закордонних справ. Загально відомо, що ще до вибуху війни доложили ми всіх можливих зусиль, щоб запобігти між шляхом справедливого познани-

ня, а саме з пактом Ліги. Італія веде далі війну, не зважаючи на міжнародні зобов'язання та дотеперішні вироки. Годи́мося на переговори під умовною поштою пакту. Приймаємо до відома пропозиції комітету 13-х у ній, що переговори будуть вестися в душі пакту та у рамках Ліги. Точку відповідей доручимо через нашого посла у Парижі.

(—) Гайліе Селассіе.

ІТАЛІЙСЬКА ОПІНІЯ.

ПАРИЖ, 6. 3. ПАТ. Аває подає, що в розмові зі співробітником „Експресу“ Мусоліні сказав: „Положення у Женеві повільне. Там є упередження у відношенні до Італії та незрозуміла солідарність з варшавським краєм і незрозуміла роль держав, що мають колонії. Маю надію та роблю все можливе, щоб ця криза не знищила італійсько-французької приязні, так потрібної до вдержання мира в Європі“.

НАРАДИ БРИТАЙСЬКОГО УРЯДУ.

ЛОНДОН, 6. 3. ПАТ. Негайно після поверну мін. Ісмає з Женеві зібрався англійський кабінет на нараду в палаті громад; а цього поспіху сідати вносити, що ситуація дуже поважна. Якщо Мусоліні прийме пропозицію переговорів, британський уряд муситиме поробити по-вашому уступки і тимовим зобов'язує проти себе публічну опінію. Непримирне ставовище Італії викличе санцій та багато поважних міжнародних ускладнень.

ФРАНЦІЯ ОСТЕРІГАЄ.

ПАРИЖ, 6. 3. ПАТ. Як подає „Ле Матен“, мін. Фландел зверну увагу італійському уряду, що якщо теперішні зусилля комітету 13-х не увінчаються успіхом, Франція довго не зможе виступити з подібною ініціативою і муситиме точно придержуватися пакту Ліги та Женевським постановам.

РИМ, 6. 3. ПАТ. Французький амбасадор де Шамбре відвідав Мусоліні у венеційській палаті та відбув з ним довшу нараду. Припускають, що він піддержав пропозиції комітету 13-х прийнятним демаршем.

ШВАЙЦАРСЬКЕ ДЕМЕНТІ.

БЕРН, 6. 3. ПАТ. Швейцарська телеграфічна агенція заперечує вістку, буцімто міністер закордонних справ Мотта робив у членів комітету 18-ти демарші проти ембарго на нафту. Говорив він лише з мін. Фланделом — між іншим і про санцій.

ПО ШИРОКОМУ СВІТІ.

Німечко-литовські торговельні переговори розпочнуться в Берліні найближчого тижня. Вони триватимуть біля трьох тижнів. З інформацій німецької преси виходить, що існування Черкаліюнаса, дотеперішнього секретаря господарського департаменту при литовському міністерстві закордонних справ на становищі атташе при литовському посольстві в Берліні, остает в зв'язку з нормалізацією німецько-литовських торговельних взаємин.

Іспанські церкви горять. У старім університетському місті Алікала де Генірес радикальні елементи підпалили 2 церкви. Вогонь знищив багато цінних образів.

Грецький король поручив лідерів лібералів Софрізісові створити кабінет. Він здається не підійметься цього завдання, а тоді король пробуватиме опертися на неутраляльному уряді, правдоподібно під проводом Метаксаса. Цей останній став покищо міністром війни і заповів, що приверне в армії дисципліну та лад.

„ГМІНД“

не було підчас війни слово, яке прокидало в серцях наших земляків тривожні зворушення. Хто хоче знати, що воно значить нехай прочитає книжку

д-ра Василя Маковського
під наг.

„ГМІНД“

Книжка має 304 сторінок друку і двобарвну окладку та коштує тільки 2 зол., з поштовою пересилкою 2.50 зол.

Замовляти в Адміністрації „Діла“,
Львів, Ринок 10.

Яфські ПОМАРАНЧІ

завжди більше соковиті

Яфські помаранчі є повні солодкого, знаменитого соку. Дозрівають поволі в соняшних галях Палестини і приходять до нас у знаменитім стані. Яфські помаранчі підтримують здоров'я, очищують організм і діляють додатньо на церу. Пам'ятай слово „Яфські“, купуючи помаранчі.

КУПИТИ

Яфські помаранчі

І ГРЕЙПФРУТИ

Завжди більше соковиті
Палестинський овоч

Головному Виділові „Союзу Українок“ і голові п-і М. Рудницькій до відома.

Від Ред.: Ми дістали від голови Генерального Інституту Католицької Акції п. д-ра Маріана Дзеронича отсю статтю, яку містимо на сторінках „Діла“ згідно з традиційною засадою гостинності нашого часопису.

В четвертому числі журналу „Жінка“ появилася стаття під наголовком: „Зла воля чи хора увага?“ Стаття зложена з двох частин. Перша — це офіційна енуційція Головного Виділу „Союзу Українок“, друга щось у роді коментаря, який вийшов зпід пера людини, що не мала цілком відваги своїм іменем і прізвищем підписатися під нею.

Не маю на меті вести абсолютно ніякої полеміки, а вдоволюся ствердженням фактичного стану речі, щоби дати змогу всьому громадянству виробити собі власний осуд у заторкнених справах.

Гол. Виділові „Союзу Українок“ я незвичайно вдячний, що стверджує з цілою рішучістю факт, що Гол. Виділ стоїть непохитно за резолюціями, устійченими в часі Українського Жіночого Конгресу, які кажуть, що: „признає велику роль, яку в житті кожної нації, зокрема недержавної, грає Церква як державотворчий чинник, зберігаючи і плекаючи моральні й культурні цінності народньої душі“.

Вдячний я Гол. Виділові Т-ва тому, бо наглядно бачу, що ніодна з підписаних під заявою пань не тямля про практичну вартість та оцінку загальних резолюцій, про що писано доволі точно в першому числі „Католицької Акції“ з 1935 р. у статті „Після Українського Жіночого Конгресу“. Всім підписаним паням нагадаю, що ця резолюція людими, оформленою новітнім християнсько-католицьким світоглядом, зовсім не вдовольняє, та стверджує з цілою рішучістю, що всі, що стоять за цією резолюцією, в суті речі, свідомо чи несвідомо, йдуть у напрямі цілковитого злібералізування, з агодом і злайцизування засадничих підстав свого нескристалізованого християнського світогляду.

Для знячення і прикладу цього твердження подаю дуже болючий, але найправдивіший факт, що ще досі є багато дійсно віруючого українського жіноцтва, яке не має ясно скристалізованого християнського світогляду. Тому підписується воно під всякі „заяви“ та ухваляє різні „резолюції“, що є у виразній суперечності з християнсько-католицьким світоглядом. А робить це українське жіноцтво тому, бо ліберальна верхівка Союзу Українок прислала і скривила правильний погляд жіноцтва на ті справи.

Щодо другої точки, яку також підписали всі пані, членіні Гол. Виділу, можу поставити коротенький запит:

— Чому найшлися поза скобками Головної Управи й Товариства пані: Марія Колтунова,

Евстахія Тишинська, Іванна Павлова? Чому відсувалися від Товариства пп. Євгенія Макарушкова, Надія Макарушкова, др Дзероничева, Анна Палєва? Чому? Є це загально відома річ, що це пані християнсько-католицьки, що мали відвагу в цей чи якийсь спосіб замаркувати свій християнський світогляд. Тому не поможе підписування заяви, немов би не було нікого кофрмісту в Гол. Виділі на реалістичному тлі, бо наведений факт неприсутності жінок, які доволі довго працювали з найбільшою посвятою для „Союзу Українок“ та які є званіми християнсько-католицькими, говорить прозоро сам за себе.

Вірю і легко це може бути, що справу анемізування тих пань переведено так, щоб вони дійсно найшпаня остерігали Т-ва, але не мали в руках атутів, що зроблено це для світоглядних ріжниць. І тому з цілою послідовністю оминанс на Гол. Виділі всіляких дразливих моментів, які могли рубом поставити справу: заявлявати себе деяким членіням Президії в напрямі зміни ліберальної ідеології Союзу під моральні основи християнського світогляду.

При кінці мало заввага: Члені Гол. Виділу не повинні дозволити підписувати себе під заявою, заки не провірять останньої коректи друкарні, щоб оминати цю прикру річ — бути підписаними під такою вісвітницею, яка вийшла в останньому реченні злив Головного Виділу „С. У.“, немов би „чистка“ доторкала жінок, які не є віруючими християнками.

А тепер звертаюсь до анонімової авторки „Коментаря“.

Подією до відома, що всі мої статті, писані в справі „Союзу Українок“, писав я не особисто, але як президент Генерального Інституту Католицької Акції. Тому, що Високопреос. Єпископат Галицької Провінції поставив мене на чолі Генерального Інституту Католицької Акції, я о'бязаний стежити за всіма проявами збірного життя під аспектом християнсько-католицького світогляду. А щоб успішно прилюдно видивгати всі світоглядні розходження та іказувати правильний шлях для закріплення християнського світогляду серед українського християнського громадянства, конституційний статут К. А. накладає на Ген. Інститут К. А. виразний обов'язок видавати власний ідеологічний журнал. Тому то усі статті — від передмов'я до висновків починаючи, на останніх кінчаючи — не були писані мною під кутом якихнебудь „особистих порухів“ з немилим собі особами в управі „Союзу Українок“, бо ніяких особистих порухів не маю; вони були писані під кутом бачення великих ріжниць поміж явно ліберальними тенденціями, поширюваними і перещиплюваними деякими особами з Гол. Управи „Союзу Українок“ та християнсько-католицьким світоглядом.

Заявляю, що я не „намегався“ внести заколот у ряди організованого жіноцтва“ перед Жіночим Конгресом, тільки намагався спонирити свій злочинний обов'язок: прийти в поміч усім тим часам „Союзу Українок“, що безуспішно боролись за припинення прав понижених і теперішнім архаїчним осмішеним засадам християнського світогляду. Тому не почуваюся і до того, немов би я не миттєвості Заг. З'їзді Т-ва „дастан від жіноцтва належну відправу“, бо тодішній виступ голови „Союзу Українок“, що мав бути тою „дід правдою“ — був однією з найнесмачніших атак злочинного лібералізму не то на представницю католицького жіноцтва п. Ксеню Янович, але на засади християнства взагалі. Оскільки, немовби „католицьке жіноцтво“ йшло на посяску д-ра Дзержича, викладав наглядно, що провідниця Заг. З'їзду забула цікавитися про те, що всіх християнських жінок об'єднує одна поясок, себто одна і та сама віра Христова, яка не робить ніякої різниці поміж жінкою і чоловіком.

Знаю, що критика ідеології „Союзу Українок“ під керівництвом п. Мілени Рудницької не могла бути ні прийнятною, ні пожеланою — та я на не нічого не порадиж. Бо якщо вільно й вільно, на зборах, на відкритих, на конференціях, на сторінках „Жінок“ поширювати засади ліберального фемінізму, то змусить погодитися вона з фактом, що мені вільно і треба пригадувати католицькі засади в справі жіночого руху та висказати прилюдно ідеологічні розходження тих двох світоглядів.

Розумію добре, що п. Мілена Рудницька хоч і мусить боронити свої феміністичні засади, але не може зрозуміти: чому при цьому тратить рівновігу й реагує у спосіб, якого рівень лишею зичив всім, що читали статтю „Зла воля, чи жор-ра уява?“ Сподіюся, що читачі „Коментаря“ оцінять також належну менторську увагу авторки на адресу Єпископату в справі наставлюван-ня відповідних людей на відповідальні місця в організації Католицької Акції та що читачі не будуть дивуватися, що в цій справі Єпископат Галицької Церковної Провінції обходиться без ради авторки наведеного „коментаря“.

Вкінці не хочу посядувати авторки статті у браку бистроумності, який не дозволив би їй зрозуміти, що є різниця поміж здібністю організаторською і духом організованої інституції. Тому вільно мені і постійно твердити буду, що п. Рудницька причинилася у великій мірі до поважного розросту організації С.У., але рівночасно твердитиму, що вона влила в неї духа, який є протилежний християнському духові нашого жіноцтва, та що дух ліберального фемінізму є вже нині для нації шкідливий, а в найближчій майбутності, оскільки він удержався би при кермі — грозить просто катастрофою. Нем українськимпатріотам, що будують майбутню Україну на ідеології християнського світогляду, не промовить ніколи до душі все те, що теперішня полова „Союзу Українок“ пропагує між українським жіноцвом не організаційною формою, тільки ідеологічним змістом.

На закінчення нехай мені буде вільно попросити редакцію „Жінок“, щоб поміщувала якнай-більше заяв і відкритих листів до мене, бо мати му тоді змогу українськимхристиянкам висвітлити багато суперечностей, чого я досі у відповідній мірі зробити не міг. Д-р Маркіян Дзєрович.

Перемиський владика в Нар. канцелярії УНДО.
В четвер 5. ц. м. явився Преосв. Йосиф Коциловський у Народній Канцелярії УНДО у Львові, щоб еревінтувати Президію У.П.Р. і тих її членів, які зложили йому побажання нагоди 60-ліття уродин.

Закон про воєнні чинитьби.

В „Деннику Законів“ з 5. березня ц. р. появились розпорядки міністрів: військових справ, внутрішніх справ, суспільної опіки і хліборобства у справі виконання розпорядку президента з 24. жовтня ц. р. про особисті воєнні чинитьби. Розпорядок постановляє, що повітова влада загальної адміністрації подасте до відома загальному деню, від якого обов'язують громадян на основі закону особисті воєнні чинитьби. Зате якщо рада міністрів видасть розпорядок про особисті воєнні чинитьби, його податуть або до відома загальному деню лише заповненим особам, які обов'язані до воєнних чинитьб. У „Моніторі Польським“ оголосять, від якого часу минає обов'язок виконувати особисті воєнні чинитьби.

Вільні від воєнних чинитьб є особи, покликані до активної або допоміжної військової служби і то від дня їх покликання. Міністер внутрішніх справ по порозумінні з міністром

закордонних справ повідомить повітову владу загальної адміністрації, які чужинці є мешканцями від особистих воєнних чинитьб. На просторі оголошено воєнний стан, до воєнних чинитьб покликає або влада загальної адміністрації або військова влада. В місцевостях, де не урядові ні влада загальної адміністрації ні самоуправа, до воєнних особистих чинитьб покликають громадян командири поштових відділів або військових закладів. Громадяни обов'язані до воєнних чинитьб, мають прийти до праці зі своїм приладдям. За працю дають винагороду після тарифу.

До особистих воєнних чинитьб обов'язані особи обох полів від 18. до 60. року життя. Звільнені від цього обов'язку, на основі законів є крім військових ще духовенство, посли, сиротники, судді і прокуратори і державні службовики.

НА ЛІТЕРАТУРНІ ТЕМИ.

Українські поезії присвячені Т. Г. Масарикові.

Постать провідника чеського народу притягала увагу неодного нашого поета. Перший присвятив вірші президентові „Т. Г. Масарикові“ наш видатний поет Ол. Олесь. У 1920. р. помістив він свій вірш у журналі „Напереломі“, що виходив у Відні під його редакцією. На вигині, в голені розпукки, коли „В сльозах моїх сестри і братів в кайданах.“ — тут близько братерський нарід здобув свою незалежну державу, завдяки тому, що найшов свого „Моисея“ і „Благословен народ, що зрозумів слова й думки свого пророка“, що чеський нарід мав „проводиря, борця, титана!“ І для поета — „В цей день без сліз журба моя, І тихше стогне моя рана“, бо відчуває радість братнього народу.

Оспирдон Черкасенко, наш видатний драматург, помістив вірш „Стеригчий“ у збірничку „Т. Г. Масарик“, видання „Прогресив“ в Ужгороді 1925. р. „Не диво — ні — в погожі дні, Коли ще сильні зрадливі хвилі, Гойдатись тихо на човні, Коритись їх дрімотній силі, І в романтичній у пісні Помріять про шуми білі, Народних бур...“ Але велич Масарика в тім, що став в найтяжчий час з хвилями до бою. І „Ового стерня, Не кивав Він в страшній годині, Він долю рідного човна У певні руки взяв одини, — І волі віронька ясна, Не агасне більш в його країні...“

Р. 1927 Черкасенко помістив другий вірш „Речники Правди“ в часописі „Пчелка“, що виходить в Ужгороді. Це вірш присвячений Т. Масарикові і Т. Шевченкові, які все життя боролись за „правду на землі“.

„Воспільна Вишнього рука!
Постать славава людини
В родині простій вільниці
І в бідній хаті селянина“...

І ім в уста вклав створитель свій заповіт:
„Святаа Правда переможе!“

„І люди в згоді та добрі
Благословлять її спасенну.
Линить же кривду на морева,
Бо сонце світає у горі
І спалить землю осквернену!“...

В цьому році для збірки „Т. Г. Масарик — українські поети“, що виготовлено для друку „Видавництво Чесько-Українська книга“ в Празі (і перекладі на чеську мову) Спиридон Черкасенко написав новий вірш „Визволитель“.

„Все життя — одна ясна меть,
Весь вік — одна праміслова дорога:
Туди, де Волі вірра золота,
Де ждала Правда перемога...
„Минуть вже і миру і негод,
Не знати, що і як ще в світі буде,
Та Визволителя свого народ
І поки світ стоїть, то не забуде!“...

Найбільше вплинула духовна постать Масарика на молодше покоління українських авторів на Підкарпатті.

Василь Гренджа Донський присвятив Масарикові ціле оповідання у віршах „Коваль свободи“, де змальовував „Як держала Отокара Гизуда в ярмі“... Та „В коваля, старого чада, У чев, молодий Тома, Бе залізо“... А потім „Серед літа і в згод Він кував народню волю“... „І державу Отокара Він наново воскресив“... Вірш написаний 1935. Та в цьому році Гренджа Донський написав знову вірш „Масарикове Визволителю“.

Автор Борис Мартинюк, нащадок кошового Лупаша Мартинюка, написав декілька віршів для деклямації учнів з нагоди народження першого президента Чехословаччини.

„Російки мені, маусю,
Хіба личі яке свято,
Окрізь розвішано прапори
І народу так багато?...
Так, мій любий!...
Там, де світлаа Морва
Розливає свою воду,
Там родилась наша слава
І дала нам всім свободу“...

„І Масариком гордиться Не один лиш Гоголь,
„Але „Кожний чесний Славиний!“

Кость Вагилевич, нащадок Вагилевича „славетної Тріаці“ теж для своїх учнів написав декілька віршів, що в них малює Масарика, як шавольну боротьбу і великі наслідки його праці для держави.

„Як вивував Він сам собі долю,
Як державу відбудував
І воскресив волю“...

Молодий автор Ю. Боршом-Куматський теж свої вірші писав для учнів. Ось „Січ-Освобо-тель“ (р. 1920). „Сотки років у неволі“...

„Жив чеський нарід“...
„По був великий Масарик,
Січ-Моисей народу,
„Що загатив океан мук“
„І повані грізну воду“...

Поет співував славу визволителю „Слава твоя, вічна слава Президенте наш милый!“ Написав Боршом-Куматський того року в такі вірші „Вітай нам славий Тома Масарик“... що „В тілі і в крові зривав тьму неволі...“ Щоб привести нам новий Світ... І за не „Сердечний привіт я шлю

Наслідник престола — начальним вождом.

РИМ, 6. 3. ПАТ. Як подає Стефані, до Джібуті надішли вістки з Дессі, що прибув туди наслідник престола з 10-тисячною армією, щоб об'явити начальну команду над армією.

СТАРШІ ЖІНКИ І ДІТИ ГИНУТЬ ВІД ІТАЛІЙСЬКИХ БОМБ.

ПАРИЖ, 6. 3. ПАТ. Ачас подає подробиці бомбардування британського амбулясу біля Кворама: згинуло 7 абісінців, ранили чимало санітетів — британських громадян. На місці згинуло від італійських бомб 10 старців, 2 жінки та 4 дітей.

ЛОНДОН, 6. 3. ПАТ. Лікарський журнал „Лансет“ заповідає, що британські лікарі задумують зложити у британській амбасаді меморандум з протестом проти бомбардувань амбулясів Червоного Хреста.

РОЗГРОМ — ЧИ ПЛАНОВИЙ ВІДСТУП?

ВАРШАВА, 6. 3. ПАТ. З Адіс Абеби пере-хаті італійським вісткам про розгром усіх абісінських армій. Від початку війни мали вони велику оміявати великих повільних боїв, тому

згідно з пляном, відступили перед наступом 5-и італійських корпусів. — В половині лютого вирізали абісінські партизани 60 італійських робітників, що будували дорогу у запілля.

ЧОРНЕ ГАРМАТНЕ МЯСО.

РИМ, 6. 3. ПАТ. Урядово подають: Від початку східно-африканської війни на ефірейському фронті згинуло 826 аскарів, на сомалійському — 97 дубатів.

ЕВАКУУЮТЬ ЄВРОПЕЙОК.

АДІС АБЕБА, 6. 3. ПАТ. Як повідомляють з Дебра Маркос (між столицею і озером Танга) італійські літаки бомбардували доколичні села. Три англійки, що там мешкають, звернулися телеграфічно до Адіс Абеби, щоб їх евакуували; вислали до них літак.

ПОЛОЖЕННЯ НА ФРОНТІ.

ВАРШАВА, 6. 3. ПАТ. подає, що на північному фронті італійці очищують терен з розсіяних абісінських частин. На півдні сильні дощі; там не зайшло нічого цікавого.

В перші болючі роковини смерті
ба. п. Д-ра МИРОНА ЛИСЯКА
відправиться
ПОМИНАЛЬНЕ БОГОСЛУЖЕННЯ
дня 10. березня ц. р.
в місцевій церкві в Городку і у Львові
в храмі св. Юра в год. 9.30, про що
повідомляє
Жінка.

даріят Тобі щиро шле в день уродин. За волю
ащичний Вкраїнський брат"...

Миколай Божук-Штефурова, наймолодша
сторона, що вже звернула на себе увагу своїми
віршами, перший вірш помістила в журналі „Наш
літній Край" в Ужгороді. „На 80 лет уродин пре-
зидента Т. Г. Масарика".

Можна ще до цього додати один вірш, при-
значений М'сарикуві, відомого нашого поета
Юрія Дарагана, що помер серед емігрантських
азидів на сухоті в 1926. р. Нема цього вірша в
його посмертній збірці „Сагайдак". Хоч вірш не
змальовує постаті М'сарика, але він написаний
після відкриття М. Омелянченкової 7-го березня
1935. р. в Подєбрадах, на вечірці з приводу 75-
ліття Масарика.

Я знову сяю забутим раєм
На старім Карловім мості,
Де золотий Христос коп'є
На темно-бронзовім хресті.
І знов, як неборонний фатум,
Як казав старого вина
Своїм мідним ароматом
П'януть і бє старовина...
Ось тут біля фігур очорнілих
Мечі греміли у танку
І шал борні червоних, білих
Гукав і плакав як дикун!...
Ще ніби чути тихий стогін
Із зачарованих глибин...
Тут під хрестом лхтар червоний
Як крапля крови, як рубин...
Я сню... Але в добу розпук
Шепчуть „віру" уста...
Я тихо простягаю руки
До розп'ятого Христа..."

Можна слова про виволобну боротьбу Масарика
викликають у поета образи смілого бою чесних
студентів зі шведками на Карловім мості, але факт,
що цей вірш написаний в час, коли саме читано
реферат про Масарика і присвячений Масарико-
ві, першому президентові Чехословаччини.
Григорій Омелянченко.

НАРАДА ТРЬОХ ВОЄВОДИВ У ЛЬВОВІ.

Агенція „Всхуц" повідомляє: У Львові від-
булася під проводом воєводи Беліни Пражмов-
ського нарада трьох воєводів: львівського, тер-
нопільського Гінтона Давалтовського і стани-
славівського Стажинського. Темою наради були
господарські та організаційні справи

Канал між Чорним і Каспійським Морем.

Совітський уряд рішив збудувати канал, що
лучитиме Чорне море з Каспійським. Сподіює-
ся, що це оживить рух у нафтових і вуглевих
басейнах, крізь які йтиме канал. Новий канал
теж збудовуватиме величезні безводні пустарі
долини Маніча

ЧИСТКА МІЖ ЯПОНСЬКИМИ ГЕНЕРАЛАМИ.

ТОКІО, 6. 3. ПАТ. Членів найвищої воєнної
ради генералів Аракі, Гіамі, Абе і Мазакі пере-
вели в стан спочинку. Діміцію дістав теж міні-
стер війни ген. Кавашіма і командант кванту-
нської армії ген. Мінамі, на місце якого приїде
ген. Уеда, дотеперішній заступник глафа гене-
рального штабу. Сподіюється дальших змін у
корпусі генералів. Старшин, безпосередніх про-
відників повстання, потягнуть до відповідаль-
ности.

ВІЙСЬКОВІ КОЛА ПРОТИ НОВОГО ПРЕМ'ЄРА.

ТОКІО, 6. 3. ПАТ. Зусилля мін. Гіроги скла-
сти новий уряд натрапляють на спротив військо-
вих кол.

ПЕРШИЙ ВІЙСЬКОВИЙ ЛІТАК НАД СТОЛИЦЕЮ АБІСІНІ.

АДІС АБЕБА, 6. 3. ПАТ. Нині рано пере-
летів над столицею Абіссинії тримоторний італій-
ський літак. Мешканці скрикнули у стогон за мі-
стом. Літак окружив місто кілька разів на висоті
7.000 стій. До літака стріляли з протигвинтівних
гармат і після того літак вилетів.

Сепаратизм у америнканській кольонії.

НЬО ЙОРК, 6. 3. ПАТ. У Сан Хуан, на острові
Порторіко, америнканська влада арештувала про-
відників націоналістичної Альбізу Кампос та його 6
товаришів. Закладають їм заговор проти Злуче-
них Держав, до яких належить Порторіко.

СТРАЙК У НЬО ЙОРКУ ПОШИРЮЄТЬСЯ.

НЬО ЙОРК, 6. 3. ПАТ. Страйк відмови прислу-
ги не покінчився, але у більшості хмародерів не
дається дуже у знаки, тому що страйкарів засту-
пили.

НЬО ЙОРК, 6. 3. ПАТ. Страйк сторожів домів
і відмови прислуги поширюється. Страйкарів
підтримувати гастрономічні робітники, які в числі

5.000 приступили до страйку на знак солідарно-
сти. Голова синдикату готельних робітників за-
повів, що до страйку приступлять робітники в
35 містах.

РУЗВЕЛЬТ КАНДИДУЄ

ВАШІНГТОН, 6. 3. ПАТ. Президент Рузвельт
заповів офіційно, що оголошує свою кандидату-
ру до найближчих президентських виборів

ЕЛЕКТРИФІКАЦІЯ СІЛ

ВАШІНГТОН, 6. 3. ПАТ. Сенат прийняв та пе-
реслав до палати послів проект закону, що пе-
редбачує електрифікацію сіл до 10 літ та умож-
ливає спеціальні позички для тієї цілі.

ПОДРОБИЦІ ЗБОМБАРДУВАННЯ АМБУЛЯНСУ ЧЕРВОНОГО ХРЕСТА.

АДІС АБЕБА, 6. 3. ПАТ. Абіссинський уряд
надіслав до генерального секретаріату Ліги На-
цій телеграфічно таку жалобу: 4. березня попо-
лудні італійський літак ч. 62 збомбардував без-
боронне місто Кворам, де в кілька цивільних
осіб убитих. Описав полетів за амбулянсом Чер-
воного Хреста, віддаленого 3 км. від найближчо-
го військового відділу. Літак окружив 9 разів
амбулянс і скинув на нього з великої висоти
зало 40 бомб, які вбили 9 осіб, зранили 4 особи.
Уряд Абіссинії заперечує рішуче проти нароч-
ного бомбардування амбулянсу Червоного Хре-
ста.

ЛЬОНДОН, 6. 3. ПАТ. 8 Десів надійшла віст-
ки: Під час бомбардування згинув 62-літній майор
Бургойон, керівник амбулянсу. Амбулянс від-
хав з військами раса Касси з Амба Алядзі до
Кворам. Італійські бомби разили легко двох
орданансів амбулянсу і недужих воїнів з
амбулянсу. Обслуга британського амбулянсу по-
регоюски ратувала ранених. Над амбулянсом
повівав прапор Червоного Хреста і великі бри-
тійські прапори.

РЕВОЛЬВЕРОВИЙ АТЕНТАТ НА ПРЕМ. СТОЯДИНОВИЧА.

ВІЛГОРОД, 6. 3. ПАТ. На засіданні скуп-
щини під час промови прем. Стоядіновича пос.
Даміян Арнастович тричі стріляв до прем'єра і
зранив одного посла. Прем. Стоядінович вряту-
вався. Пос. Арнастовича, члена опозиційної пар-
тії Бѣлґа арештували

НОВИНКИ.

— Найкращі листи, пелеринки виконує і по-
ручає Ю. Глушевський, па. Капітульна 3. Тел.
254-46. Свіжі журнали на р. 1937. 10—?

— Концерт у 75-і роковини смерті Т. Шевченка
— 15. III. ц. р. — свята Великого М'ського Театру,
год. 12. вполудні; добірна програма, твори не-
співані на львівській естраді, симфонічна орхес-
тра. Виконавці: хори Львівського Бояна, Банду-
риста, Сурми, М. Голінський, Генік-Березов-
ський. Більше продає „Союзний Базар", вул.
Руська ч. 20.

— Реколекції для українського студентства.
Під темою до відома, що великопостні реколекції
для українського студентства всіх високих шкіл
у Львові відбудуться в семінарській церкві св.
Духа при вул. Коперника 36 з таким порядком:
від неділі до п'ятниці 8—13. березня, щодня в
год. 19-ї реколекційні науки; в суботу 14. берез-
ня від год. 16-ї св. сповідь; у неділю 15-го бере-
зня в год. 7.30 Служба Божа та спільне св. При-
частя. Сповідь і Служба Божа в архикатедраль-
ному храмі св. Юра. Описав І. Е. Митрополит уді-
лить архиерейського благословення. — Акаде-
мічне Душпастирство.

— Прогуляк „Пляк" на виставу Новаківсько-
го. Українське Туристично-Краєзнавче Тво
„Пляк" улаштує прогуляку на посмертну виста-
ву Олексі Новаківського в неділю 8. ц. м. в год.
10-їв. Збірка під Музеєм Наук. Тва ім. Шевченка
при вул. Чарнецького 24.

— Збірна вистава образів Ст. Крамарчика буде
відкрита 8. ц. м. в доміні львівського Союзу ар-
тистів пластиків (вул. Дідушинських 1, Промис-
ловий Музей). Вистава обіймає кількадесят об-
разів, фігуральних композицій, мертвої приро-
ди, портретів і пейзажів із Кремля, Потрєва
до 29. ц. м.

— Особливий подвиг. З Рідної Школи пові-
домляють нас, що на її потреби зложили в касі
Головної Управи у Львові: Політичні в'язні 50
злот., ззоцоджені з голодівки в нагоді річниці
бою під Крутами; Українське Тво Лікарів 27 злот.
62 сот. як і проц. від вкладок своїх членів; Ча-
сти Філії Союзу Укр. Купців і Промисловців

у Косові як 1/4 проц. місячного обороту 22 злот.
10 сот. Впроді Рідна Школа ставить домагання
до всіх українців, щоби матеріально піддержу-
вали її діяльність, але ніколи не могла їх стави-
ти до осіб позбавлених волі, до політичних в'яз-
нів. Що за посвята й розуміння віти виконавці!
Неменше гарний приклад дає чиним установам
У. Тво Лікарів відзначеним відсотків від своєю
го одиначного приходу, від членських вкладок.
Гарне діло запонатукували косяські українські
купці. Якщо хочемо організувати національний
добробут при допомозі рідної торгівлі і проми-
слу, то з цього добробуту повинна користати
в першій мірі асенародня виховна установа Рід-
на Школа, що має на меті якраз виховати при-
кладних громадян, майбутніх працівників і чле-
нів усіх національних діяльностей.

— Задля відновлення рільних господарств
Воєвідське бюро для фінансово-рільних справ
у Львові організує зїзд і конференцію, щоб
обговорити актуальні справи з ділянки відно-
вження рільних господарств. Відбудуться три
зїзди, перший 9. ц. м. в доміні повітової ра-
ди у Львові. На зїзд прийдуть представники з се-
кретарі повітових роземчких урядів та делегати
воєвідського бюро для фінансово-рільних справ.
Подібні зїзди відбудуться 11. ц. м. в Ярославі
і 13. ц. м. в Стені.

— Нова поштова агенція. З днем 15. березня
ц. р. буде відкрита в Маткові пов. Турків пошто-
ва агенція, до якої приналежно громади Гусне
Вижне і Нижнє, Крижик, Івжківці, Красне і
Мокнаге. Теле-комунікаційного руху покищо
не буде.

— Страйк у лодзькому волокошному промислі
поширився і в четвер обняв 300 фабрик і коло
50 тисяч робітників або половину всього воло-
кошного промислу не тільки в самій Лодзі, але
й інших містах лодзької округи. Тому що про-
мисловці займають дашче відмовне становище
щодо збірної умови та інших домагань, на п'ят-
ницю, 6. ц. м. проголошено загальний страйк у
ділї лодзької округи. До страйку приступили
робітники навіть тих фабрик, що підписали
збірну умову.

— Максимальний стан безробіття. На основі
обчислень бюро посередництва праці Фонду
Праці кількість безробітних, зареєстрованих у
цих бюрах, дійшла в дні 1. березня ц. р. до чи-
сла 488.157 осіб. Є це максимальний стан без-
робіття в році, який звичайно припадає в цей
порі. Від 1. березня починається спадок безро-
біття і триває до осені.

— Краєва хроніка. У Вигоді пов. Долина ору-
хомлено тартак фірми Мілярд і Гольдер, да-
ючи заняття 190 робітникам. — В Косові 35-літ-
ній Василь Совназдріюк, посперечавшись з жі-
ною, пішов над водопад Гук і кинувся в ріку
Рибницю, де знайшов смерть. — До мешканця
емер. учителя Йосифа Прокоповича в Роздолі
пов. Жидачів добулися вночі бандити і стеро-
ризувавши його, забрали суму 5.000 злот. і два
злототі персегені. — У Дністрі під Заліщицями
під час повеня коня вода вхопила 50-літнього
Петра Милосевича із Семаківцем різом з конем
і возом. Коня врятували, але в'язник утонув. —
До мешканця вдови Естери Файнштух у Букачів-
цях добулися якісь злощасті і вбили її сокирою,
мабуть задля грабунку. Поліція веде слідство.

— Річні вістки. В Пилаві у Сх. Прусах агроліт
велика фабрика рибних консерв, що переробля
ла дашно 20 сотіарів шпроти і zatrudнювала
220 робітників. — У Москві помер у 76. р. життя
проф. Григорій Грум-Гримальо, один з визнач-
ніших дослідників центральної Азії, Паміру і
Монголії. — В Сареві завазився старинний ту-
рецький мечет, побудований в 15 столітті. — В
півку ріки Дрени знайшли значний процент золо-
та, яке почали експлуатувати. — У Старій дівка
відчувти сильний землетрус, який не спочинув
більших шкід.

Дописи.

ПЕРЕМІШЛЯ.

„Класичний Вечір“ в українській гімназії. Філозофічний кружок учнів державної гімназії з українською мовою навчання в Перемішля улаштував 1. березня ц. р. класичний вечір у честь 2000-ліття уродили Квінта Горатія Флакка. Прочитаєте „Класичний Вечір“ і стануть вам перед очима як живі: акуратніс кум інфінитиво, консекційо темпорум, хармєни, еподони й оди — й охота відійде до цього давно забутого добра. Подумайте — і з дива не виходите, як мав діловий комітет учнів. Їх учителів й дирекції школи відразу дали імпрезу для учнів 23. II. ц. р. і повторити її вдруге для ширшої публіки? Пам'ятайте журтінга — хор учнів чуємо співає „Ad Mesopotamum“. Це — думайте — може й до мене — послухайте! Кичить хор — бете знесхоти браво і чуєте слова промови проф. Кузика Семена. Пас історія записування, з Америки починаючи, по всьому світу, а тут росте величчя, кута в кривій постає римлянська патріота Квінта Горатія... Відкладає на бік профанум култус, і складає поклін великому духові класичного Риму. „О ната ме кум“ — співає гарним, чистим баритоновим голосом учень VII кл. Лазурко. Римляни певно так цієї пісні не співали, але вона їм так подобалася, як і їм! Намі Реситують Еподон 7 „Кво, кво спелесті руйніс“ — Мир. Гурко по латині, Л. Кошик у перекладі А. Гордицького з „Назустріч“ по українськи, і люблю

ються оба глибоким змістом пісні. Публіка рухється, слухає, бе, плеще в долоні. З учнем Вол. Яриком (демо вєсїд за Квінтом, переживаємо бурхливу молодість, прачіновітї літа в Греції — і приходимо до Венусі, щоб по найвищій творчості в Одах з епікурейським спокоєм аложити 53-літнього Горатія в могилу). Слухаємо далі пісні „Вілес, ут вьлта“ в композиції Б. Дузіньського, дуєт Жоніор—Крупа, рецитатій Буцька „Ad Ледіом“ в латинській і Липичка в українській мові, в перекладі Зерова, бадьору пісню „О навіс референт“ та збірну декламацію учнів Лазурка-Големіновського, Живка, Липичка й Потічного. По кожній точці голосні оплески. Вечір усім подобався. Хор співає: „Гаудеамус ігітур, ювенес дум сумус!“ Пригадалися юні дні, дні весни. Ми, вдоволені класичним вечором, виходимо зі школи, як ювенес — думемо директорі ет професорібус, що дали їм змогу пережити кілька приємних хвилин.

о. я.

Нові книжки й журнали.

ЖУРНАЛИ:

ЛІТОПИС ЧЕРВОНОЇ КАЛИНИ. Ілюстрований журнал історії та побуту. Львів, березень 1936. Р. VIII. Ч. 3. Зміст: Микола Матія-Мельник; Михайло Грушевський. — І. Петрович: Братання на фронті під Солянкою. — Ф. Невестюк: У. С. С. — Теодор Марітчак: Останні дні Н. Корнуса. — Юрій Ліпа: Галичина над морем. — Ма-

ксим Браніський: На маршесі книжки „Генерал Тарнавський“. — Ів. М. Скидан: Шакс іго Галицького Корнуса в поході на Київ. — Постіла вистави історичних творів. — Теодор Марітчак: На переломі. — Білоградський.

ТОРГОВЛЯ І ПРОМИСЛ, ч. 5 (35) з 1. березня ц. р.

Зміст: Виказ премої для переплативших. — Нова промова і промисла та мнє громадянство. — Поніа лібералізм і етатизм. — Чи домашній промисл мє на лупинга праця потребує ремісничої карті. — Нєм на фтєм терєні (Шєсь для наших капіталістєв). — Кармє Чєх: Було колісь... (З історії сінєвідських кушєвєчє рїв). — П. український господарський етєп (Польський зєта про наш Союз). — Каліцтво трєба усунути. — Пєсєл карнавалу (мєл. фєйлетєн Северка). — З житє вєнє. — Податковї актуалї (дєр І. Грєдєй). — Рїмєк і вєнє. — Новї видання. — Рїмєкї вістї, тощє.

НАШ ПРИЯТЕЛЬ, Львів березень 1936. Р. XV. Ч. 157.

ГОСПОДАРСЬКО-КООПЕРАТИВНИЙ ЧАСОПИС. Львів, неділя 1. березня 1936. Р. XVI. Ч. 2.

КАТОЛИЦЬКА АКЦІЯ, Львів, сьєдєнь-березнь 1936. Р. III. Ч. 1.

УКРАЇНСЬКИЙ СОКІЛ, часопис Союзу Українського Союзівства за кордоном. Прага, сьєдєнь-лютий 1936. Р. III. Ч. 1—2.

ДЗВІНОЧОК, часопис для українських дітей. Львів, березень 1936. Р. VI. Ч. 53.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича.

Старий Самбір.
7. III. Отаман Півня.
8. III. Лев в Абіссинії.
9. III. Ніка теща.
10. III. Горі говорять.
Зі Старого Самбора. Іде театр до Добромиля і Перемішля.

Український Мол. Театр. „Заграва“.
Коломия. 8. III. год. 3. попол. популярна вистава для селянства „Гогофта“ (вдруге).

Великий Миський Театр.
Субота, 7. III. год. 8. веч. „Базь у Са-
вою з І. Кульчицькою.“
Неділя, 8. III. год. 3.30 попол. „Візьде
лєдї сінєдєрїт“.
Неділя, 8. III. год. 8. веч. „Базь у Са-
вою“ з І. Кульчицькою.

Театр Рівнородностей.
Субота, 7. III. год. 8. веч. „Трафіна
панї генєраловї“.
Неділя, 8. III. год. 8. веч. „Трафіна
панї генєраловї“.

Гімна.

АПОЛЬО: „Циганський барон“ (на
основі оперетти ім. Штрауса).
АЛІУНГІК: „Капітан Бляд“ (Олівія
Гевеланд і Ероль Флінн).
ВАНДА: „Гарзан безбавний“, „При-
годи пєховїца“.

ГРАЖИНА: „Китайські моря“.
КАСІНО: „Бурлак заад Золїа“.
КОЛСЕН: „Гайна Черак“, ревія:
„Все на масї“.

КОПЕРНИК: „Останні дні Понпеї“
і колєрова грєтєска.
МАРУСЕНЬКА: „Шір-Гамірім“ і до-
даток „Спїваючі всі разом“.

МІРАЖ: „мє сонїцєм“ (Шєрї Темпєл)
і „мїсто духів“ (Бастєр Кїтєн).
МУЗА: „мєго Ексєлєнцїя шєфєр“.

НАН: „Анна Карєніна“ з Грєтою
Гарбо.
НАКС: „Сєкєвє“ та колєровий муз.
дєдатєк.

ПАЛІС: „Нїго велїкє кохання“.

РАЙ: „Нєдєлїчєна сїмфонїя“ з Мар-
тою Егєрт.
СВІТ: „Нєдєлїчєна сїмфонїя“ з Мар-
тою Егєрт.

СТИЛІВБЕ: „Напад на Конго“ і ревія.
ТОН: „Бєнгалї“.

УГІХА: „За братову крївдє“ та ревія.
ХІМБЕРА: „Ієв, шє розбїв банк
у Монте Карлє“.

ФОТОПЛЯСТИКОН.

(пл. Марійська 5.)

Бразилія.

закордонне радіо.

Субота, 7. березня 1936.

Відень (506,8) 15.40 Концерт хору,
16.50 Вчєсє нєр. пісєньєк, 19.10 Піснї
й арїє співає А. Шаєд, 19.50 Коалєсї
і поцурї (спїв, музика), Прага
(470,5) 11.05 Концерт хору, 17.50 Свєточ-
на вїд. в нагоди 88-лїтєя прєз. Масарї-
ка з нїм. жєвї, Париж (1618) 12.00, 17.00
Лєгка музика, Бїлгород (437,3) 16.20
Моцєртїєв кuartєт, 16.50 Спїв, 18.30, 20.30
Нєр. піснї, Берлін (356,7) 18.45 Музика,
20.10 Вєчїр орєстрї, Франкфурт (351)
20.10 „Студєнт-прємїє“ оперєтка Мїлє-
кєрї, Кєнігсвєстєргравєн (1571) 14.00
Музика, 15.10 Гандїовї тїорї, 18.00 Нєр.

піснї й танкї Лїяпцї (382,2) 8.30 Лєгка
музика, 12.00 Концерт, Мїнхєн (405,4)
13.15 Концерт, 15.15 Авд. для любїтєлєв
скріпкї, 18.30 Рєгєровї піснї вїдєп.
Кайїн (вїдт), 19.00 Камєр. музика, Мїлє-
нє (368,6) 11.30 „Ярїарєк на вєчєт“ оп.
Якєбї, 22.00 Цїг. музика, 17.15 Танкї.
муз. а, 20.25 Хор, Рим (1,0,8) 13.10 Оп.
мєлєодї, 17.15 Кuartєт цїтрїстїв, 20.35
„Самсєн і Давїд“ оп. Сєн Сєнєсє.

Неділя, 8. березня 1936.

Відень (5 68) 11.45 (сїмф. концерт,
12.50 Лєгка музика, 15.40 Форт. трїє на
форт., скріпкє, віолєчєлє, 17.45 Мє-
лєодї мїста, розв. концерт, 22.20 Сонє-
та на скр. і форт., Брїєн (325,4) 1.20
Концерт 17.30 Піснї, Прага (470,2) 9.10
Смїчковий кuartєт, 20.50 Шаєдєсєвє му-
зика, Париж (46,8) 12.10, 14.00 Концерт,
19.30 Авдїя для мєлєодї, 21.45 Театр,
Бєрлїн (356,7) 11.45 Свєт. акадємїя з
Опєрї: „На сїєгєд гєрєвє“, 18.30 Музика,
20.00 „Музична жєртєвє“ Бахє, Кє-
нїгсвєстєргравєн (1571) 11.30 Музика на
сїм муз. і струмєнтїв, 21.00 Мїст. кон-
церт, тїорї І. Буєдєрїяна й К. Гомєсє,
Мїнхєн (405,4) 14.45 Музика для кожнє-
го, 15.20 Піснї Шубєртє, 19.3 Мїсїчєна
сєвєтєа шє-мєлє Вєтєнєнє, Будапєшт
(349,1) 12.30 Орх. концерт, 15.50 Мїлє-
рєсє пісєньєк, 18.45 Салєвоєвє музика,
20.00 Цїгєнєсєкє музика, Лїяно (368,6)
20.35 „Сї“ оп. Мєсєанї, Рим (420,8) 17.0
Сїмф. концерт, 22.00 Вокальний концерт.

Львівське радіо.

Субота, 7. березня 1936.

6.30 Ранїшня авдїя, 6.50, 7.30 Музика
з гр. пл., 7.20 Ранїшня дєнїцє, 7.55
Грєхї інформєцїї, 8.00 Дєлє шкєл, 11.57
Сїгнал часу, 12.03 Пєдєлїчєний дєнїцє,
12.25 Камєр. концерт, 13.35 Домашнє
господєрствє, 13.50 Концерт бєжєнї з
гр. пл., 14.30 Слєвнї спївакї у звукєвїку
з гр. пл., 15.00 „Нїго шлєбїна жївїя“
Рєд. Кїпїнїга, 15.15 Польсьєка морсьєка
торговлє, 15.30 Бєржє, 15.30 Дуєтї і пі-
сєньєкї в сїмф. фортепїану, 16.00 Лєкцїя
французькїє мєвї, 16.15 „Прє скарб на
вєкшїт“ вїдєнсьєка лєгєндє для дїтєй,
16.45 Всє Польсьєка спїває, 17.50 Говорїж
про прєвїдїє: Наш жєлє до стєлїцї,
18.03 Сєвєдїтєлєсєкїє пісєньєкї в вїк. Б.
Дєдєшчїєкєго (тєнєр) у сїмф. форте-
пїану, 18.15 Слєвнї вєлєсї у вїртуєз-
ний парєрєвєк, 18.40 Слєвнє рєрєж,
18.45 Лєгка французьєка пісєньєкє з гр.
пл., 19.20 Рєклєм. концерт, 19.35, 19.40
Спїорт вїстїл, 19.50 Актуальнє гутїрєка,
20.00 Нїчєна єсєпєадє, лєгка музичнє авдї-
я, 20.45 Вєчїрїй дєнїцє, 20.55 Іє
сучаснїє Польсьє, 21.00 Лєдєз — стєлїцє
польсьєкого прємїєслє, 21.50 Вєсєдє Сї-
рєнє, 22.00 На свєєм лутє, концерт орх.
спївакїв, 23.05 Салєон. музика у вїк.
орєстрї.

Неділя, 8. березня 1936.

9.00 Ранїшня авд., 10.00 Дж. Вєрдї
„Травїєтє“ з гр. пл., 11.57 Сїгнал часу,
12.03 Театральнє вєсїчїна, 12.15 Му-
зичнїй порєнок у вїк. сїмф. орєстрї;
у пєрєрвї Театр Улїан: „Сїг“ Ст. Пїш-
бїшєвсьєкєго (фрєм.), 14.00 „Марїєкє“
оповїданїє П. Говїєчїєськїє, 14.20 Лєгкїє
пісєньєкї з гр. пл., 15.00 Огєлєд рїмкїє
рїзньєх прєдмєтїв, 15.15 Гутїрєка: Шє
цє тєкє кєвєстїцїя, 15.25 Лєгка музика
з гр. пл., 15.45 „Прє будучїну сїльськїє
мєлєодї, 16.00 Хмїлїна пїтанє дєлє стар-
шїх дїтєй, 16.15 Концерт орєстрї ма-
рїнаркї, 16.50 Актуальнє господарсьєка
гутїрєка, 17.00 Рєклємнїй концерт, 17.25

Пїанїстї з гр. пл., 17.30 Концерт лєгкїє
музикї; у пєрєрвї в год. 18.15 „Комєдія
про чєлєвїка, шє єжєнїєсє з пїмєю“ на
осн. Ан. Франсє. 19.45 Літєратурнї
новїнї, 20.00 Концерт солїстїв — форте-
пїан, віолєчєлє, 20.45 Вїнїкї в тїорї
І. Пїєсєдєсьєкєго, 20.55 Вєчїрїй дєнїцє,
21.00 На пєсєлїє дьїньськїє хмїлї, 21.30
Лїтєком лєнєд Америкєю, 21.45 Трансї.
бєсєрєсьєкого мєтчу Варшєвє-Брїєсєлє,
1.05 Спїортівї вїстїкї, 22.10 Концерт ор-
хєстрї, 22.50 Танєк і спїв із гр. пл.

БІРЖА.

ГРОШ.

Дєлєр у Львовї у прїятнїх обєрєтєх
5.23 і 3/4.

У Варшавї бєлїє тєкїє курєсї: Бєлєгїя
89.55, 89.75, 89.37, Голєндєлє 360.90, 361.62,
350.18, Лєвдєн 26.21, 26.28, 26.14, Нїє
Норк тєл. 5.25 і 1/4, 5.26 і 1/4, 5.24.
Оєлєо 131.75, 132.08, 131.42, Париж 35.01,
35.08, 34.94, Прага 21.96 22.00, 21.92,
Стокгольм 135.20, 135.53, 134.87, Швайцєр-
їє 173.30, 173.64, 172.96.

Банк Польсьєкїє 94.00, 93.75 Старєхє-
вїчї 35.00, 34.20.

Збіжє.

Цїнї збіжє Львів від до
Овєс Стєнд. I: нє вєд. 15.00—15.50
Овєс Стєнд. I лєгкє вєд. 14.50—15.00
Овєс Стєнд. II нє вєд. 14.50—15.00
Овєс Стєнд. II лєгкє вєд. 14.00—14.25
Інїє курєсї бєз вїнї.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

„Маслєсоєз“ повїдомлєє, шє в днї 6-го
бєрєзньє ц. р. коопєратївнє платїє за:
збіжє Львів.

1 кг. маслє дєсєровєго бєлєко-
вєго бєз опєкуєвєнїє . . . 2.70 вєд.

1 кг. маслє дєсєровєго в бєч-
кєх врєз опєкуєвєнїєм . . . 2.7450

1 кг. маслє дєс. експїрт. врєз
з експїртєвнїм опєкуєвє-
нїєм дєє вєчєт по . . . 2.75

1 ц. мєлєкє від 11. I. 1935 . . . 0.15

1 ц. вєчє . . . 3.60

Тєндєнцїє на маслє слєбє, на мєлєкє
вєдрєжєна, на вїнїє вїчїкуєчє.

„Маслєсоєз“ повїдомлєє, шє від 6. III.
ц. р. платїтє свєєм дєстєвєцїєм за 1 кг.
жївїє нєгїє птїцїє, збіжє подєвїрє птєхє-
мїсарїє „М. С.“ у Львовї, (нуд. Дєкєртє
ч. 4):

Курїє жєл. тєвєстї бєз острїє I. кг. 0.95 зєл.

Курїє тєвєстї з острєгєм I. кг. 0.90

Індїкї тєвєстї I. кг. . . 1.05

Індїкї тєвєстї I. кг. . . 1.15

Пєнтєркї тєвєстї I. кг. . . 1.20

Кєчкї тєвєстї I. кг. . . 1.10

Прїїмєє курїє, кєчкїє, індїкї й пєнтєр-
кїє в нєобмєжєнїє кїлькєстїє.

Птїцїє нєгєдєвєнє прїїмєє по дє-
шєвшїє цїнїє.

Прїїмєє новїє дєстєцїє.

ОПОВІСТКИ.

† У 7-мі роковини смєртї бє. є. Ярослєв
Льбєвїчєкє вїдбудєтєсє в пємєдїє 8. лї.
Пємїнєлєнє Бєгєслєжєнїє з Пєвїкєм
з цєркїє св. Юрє в год. 7. рїєчє, прє-
пєвїдомлєє Рєдїєнє.

КУПНО - ПРОДАЖА

МАШИНИ до шїттьє новїє сїстємє Зїгєтє
рє. 170 зєлєтїх прєдєє Пєтїчїєкїє, Львів,
Чєрїєсьєкєго 10. 1617є 5-10

ДРАБИНИ вєсьєкого рєдє разом з дєстє-
вєю поручєє дєшєвє вїрїєвє Вїрїєсьєкїє
16 в полєвїє. 1641 1-2

ЛЯМПИ елєктрїчнїє і брєнзїєвїє вїдєвїє
поручєє вїрїєвїє „ЕЛЄКТРОМЄТАЛ“
Львів, Вїрїєсьєкє 16. 1640 1-2

МЕШКАННЯ

КІМНАТА з харчєм до вїнїєвїку. Вїдємїє
Пїдєвєлє 9. Молєчєрїє. 1642 1-2

РІЖНІ

ЯКЩО тєбї знікїтєсє кєлєсєкє дєлє нє-
новїтїє за 1 зєл. до „КАПЄЛЛЄ“ Кєп-
шїньсьєкєго 18. 1073 6-10

САЛЄОН КОРСЄТІВ „Гєлєнє“ вєлєкє з
на підєстєлїє нєвїєвїєх мєдєлєй.
Горєдєцьєкє 5. I. п. 1589 1-4

50 СОТІКІВ пєрєрєблєє крєвєтє рєбїє
абєжурїє Пїлєсудсьєкєго 6. тєл. 355-23.
1644 1-2

ОГОЛОШЕННЯ.

Від 10 зєл. н сїчнє
обуєвє для цїлєї рєдїнїє

разєм з рєпєрєцїєю в пєршєрєднїє

фїрмї „Ар-Кє“ Львів

Новєотвєрєтє українсьєкє зєвєдєнїє

„ЕЛЄКТРІЧНІСТЬ“

Напрєвє елєктрїчнїх апарєтїв і рєдїєкїє

по прїєстїпнїх цїнєх.

ЛьВІВ, САПІГІ 67, ТЄЛ. 111-86. 1138 3-1

і НАСІННЯ

ГОРОДОВИНИ І КВІТОВІ

і ГОСПОДАРСЬКІ

З першорядних красивих і закордонних плянтацій, найкраще

сила кильчення, поручає

ЕДМУНД РІДЛЬ СКЛАД НАСІННЯ

ЛьВІВ, ул. Рутєвсьєкєго 3.— Подрїбнї цїнїєкїє вїсїєлєю на бєжєкє.

1 05 24